

Fremsat den 8. oktober 2025 af erhvervsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kapitalmarkeder, lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v. og forskellige andre love¹⁾

(Ophævelse af national prospektgrænse, delvis ophævelse af forbud mod aktieklasser i finansielle virksomheder, forsikringsselskaber og fondsmæglerselskaber, ændring af offentliggørelseskrav ved optagelse til handel på en multilateral handelsfacilitet, styrkelse af Finanstilsynets uafhængighed m.v.)

§ 1

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 652 af 10. juni 2025, som ændret ved § 6 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I 1. pkt. i fodnoten til lovens titel udgår »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001, EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1,«, efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13,« indsættes: »dele af«, »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 155, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14« ændres til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024, EU-Tidende, L af 8. marts 2024, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

(EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024, EU-Tidende, L af 14. november 2024«, og »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163« ændres til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024, EU-Tidende, L af 14. november 2024«.

2. I § 3, nr. 6, indsættes efter »(MHF)«: »eller et segment heraf«.

3. I § 3 indsættes som nr. 40 og 41:

»40) Aktier med flere stemmer (MVS): En aktie, der tilhører en særskilt og separat aktiekasse, i hvilken aktierne har flere stemmer pr. aktie end i en anden aktie-

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder, EU-Tidende, L af 14. november 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2810 af 23. oktober 2024 om strukturer med aktier med flere stemmer i selskaber, der anmoder om, at deres aktier optages til handel på en multilateral handelsfacilitet, EU-Tidende, L af 14. november 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, EU-Tidende, L af 19. juni 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2022/87 af 16. december 2022 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsforeninger i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2994 af 27. november 2024 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2013/36/EU og (EU) 2019/2034 for så vidt angår behandling af koncentrationsrisici som følge af eksponeringer mod centrale modparter samt modpartsrisikoen i forbindelse med centralt cleared derivattransaktioner, EU-Tidende, L af 4. december 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse, EU-Tidende, L af 26. marts 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 og (EU) 2016/2341 for så vidt angår digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 214.

2. I § 29, stk. 1, nr. 8, indsættes efter »it-området«: »og, når det er relevant, navnlig net- og informationssystemer, der oprettes og styres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«.

§ 9

I lov om betalingskonti og basale erhvervskonti, jf. lovbekendtgørelse nr. 407 af 29. marts 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 20 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Forbud mod forskelsbehandling

§ 8 a. Et pengeinstitut må ikke forskelsbehandle forbrugere med lovligt ophold i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, på grund af forbrugernes nationalitet, bopæl eller af anden grund omhandlet i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når forbrugerne ansøger om eller anvender en betalingskonto i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Betingelserne for at have en basal betalingskonto må på ingen måde medføre forskelsbehandling.«

§ 10

I lov nr. 1534 af 12. december 2023 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, som ændret ved § 9 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 12 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. § 21, stk. 7, ophæves.

§ 11

I lov om forbrugslånsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 2. februar 2025, som ændret ved § 10 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 1, 1. og 8. pkt., og i stk. 2 ændres »§ 345, stk. 7,« til: »§ 345, stk. 12,«.

§ 12

I lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 21. oktober 2024, som ændret ved § 14 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, § 11 i lov nr. 1668 af 30. december 2024 og § 9 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 2, 1. og 3. pkt., og § 6, stk. 2, udgår »en finansiell rådgiver,«.

§ 13

I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. juni 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, § 3 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 4 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. Efter § 38 a indsættes i kapitel 8:

»§ 38 b. Advokater skal ved behandling af betroede midler på en samleklientbankkonto indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.

Stk. 2. Advokater skal endvidere ved behandling efter stk. 1 gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere af midlerne er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.

Stk. 3. Advokater skal ved behandling efter stk. 1 uden ugrundet ophold efter indbetalingen stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger efter stk. 2 til rådighed for det pengeinstitut, hvori samleklientbankkontoen føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille oplysninger efter 1. pkt. til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af forhold, der ligger til grund herfor.«

§ 14

I lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeholdelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 4, nr. 3, ophæves.

2. § 6, nr. 1, ophæves.

3. I § 22, stk. 4, udgår »§ 4, nr. 3,«.

4. I § 22, stk. 12, udgår »nr. 1,«.

stem, at Finanstilsynet i udøvelsen af dets tilsynsaktiviteter med de finansielle virksomheder kan handle objektivt og uafhængigt af virksomheder under tilsyn, samt udvise den højeste grad af integritet i relation til virksomheder under tilsyn. For at sikre dette fastsættes der med lovforslaget en række nærmere regler for Finanstilsynets medlemmer af direktionen samt dets medarbejdere ved udøvelsen af tilsynsfunktioner med kreditinstitutter. Det foreslås, at der indføres en maksimal embedsperiode på 14 år for medlemmer af Finanstilsynets direktion, som har ansvar for tilsyn med kreditinstitutter. Det foreslås desuden, at der for Finanstilsynets ansatte, indføres et forbud mod at handle med finansielle instrumenter udstedt af virksomheder underlagt tilsyn. Endelig foreslås det, at der indføres krav om karenstider for visse medlemmer af Finanstilsynets direktion og ansatte, som fører tilsyn med institutter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (herefter CRD VI). Lovforslaget implementerer visse dele af CRD VI.

Lovforslaget har også til formål at justere kapitalkravene til bankledede finansielle konglomerater (konglomerater) i Danmark og samtidig indføre regler for identifikation af sådanne konglomerater. Det supplerende kapitalkrav skal bidrage til at sikre, at der findes tilstrækkeligt kapital i konglomeratet til at dække de akkumulerede kapitalkrav, som det enkelte konglomerats regulerede enheder hver især er underlagt. Endvidere sikres, at der på konglomeratplan ikke kan anvendes samme kapital til at dække kapitalkrav i forskellige sektorer.

Lovforslaget moderniserer reglerne på investeringsfondsområdet, særligt for at forbedre investorbeskyttelsesniveauet og beskytte den finansielle stabilitet. Der indføres bl.a. krav om, at investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde skal have mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, som er bosiddende i EU, der fastlægger virksomhedens forretningsadfærd. Kravet skal sikre, at der er tilstrækkelige menneskelige ressourcer og kompetencer i selskaberne. Disse personer skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed. Lovforslaget implementerer derved dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (herefter FAIF-UCITS II-direktivet).

Med lovforslaget ændres også de gældende regler om handel med afledte finansielle instrumenter for UCITS og fondsmæglere. Blandt andet får Finanstilsynet mulighed for at kunne pålægge fondsmæglersekskaber at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer

på tværs af deres clearingkonti. Ændringerne skal medvirke til, at centrale clearingordninger giver en større sikkerhed i handler med afledte finansielle instrumenter. Ændringen skal sikre overensstemmelse med de nye clearingkrav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (herefter EMIR), som blev indsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2987 af 27. november 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2017/1131 for så vidt angår foranstaltninger til at imødegå uforholdsmæssigt store eksponeringer mod tredjelandes centrale modparter og forbedre effektiviteten af Unionens clearingmarkeder.

Med lovforslaget implementeres også ændringer i lov om forsikringsvirksomhed, som understøtter arbejdet med at sikre, at hele den finansielle sektor har et stærkt og robust cybersikkerhedsniveau. Indholdet følger af ændringerne til Solvens II-direktivet og IORP II-direktivet, der kom med moderniseringen af reglerne for tilsyn med it- og cybersikkerhed i den finansielle sektor med Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (herefter DORA-forordningen).

Med lovforslaget sikres det også, at Finanstilsynet bliver udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med ATP's overholdelse af en bestemmelse i ESG-vurderingsforordningen, der bl.a. har til formål at sikre gennemsigtighed omkring metoder for udarbejdelse af ESG-vurderinger og hermed øge investorers og kunders tillid til bæredygtige finansielle produkter. Det sikres også, at de oplysninger, ATP offentliggør i henhold til disclosureforordningen bliver indsendt til det nyetablerede fælleseuropæiske adgangspunkt (herefter ESAP). Med lovforslaget gennemføres således de ændringer, der er nødvendige for at sikre, at de berørte oplysninger bliver indsendt til ESAP.

Ved lov nr. 712 af 20. juni 2025 blev der bl.a. indført en ny bestemmelse i hvidvaskloven, der fra 1. januar 2026 forpligter advokater til at indhente og kontrollere identitetsoplysninger på de af deres klienter, der har midler stående på en samleklientbankkonto, og stille oplysningerne til rådighed for det pengeinstitut, hvori samleklientbankkontoen føres.

Lovforslaget har til formål at ændre, hvem der vil skulle indhentes identitetsoplysninger på, og hvilke oplysninger der vil skulle indhentes og stilles til rådighed, i de tilfælde, hvor en advokats klient er en juridisk person, således at advokaten i sådanne tilfælde alene skal indhente oplysninger på den juridiske person som f.eks. navn og cvr-nummer.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forhøjelse af prospektgrænsen

formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt (herefter ESAP), er bl.a. 19 forordninger blevet ændret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (herefter omnibusforordningen).

Omnibusforordningen indeholder ændringer i bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (herefter disclosureforordningen), som er under Finanstilsynets område.

Ændringerne i disclosureforordningen indebærer, at fra den 10. januar 2028 skal finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere, når de offentliggør oplysninger som omhandlet i disclosureforordningens artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 1 og 3-5, artikel 5, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, samtidig indsende disse oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre dem tilgængelige på ESAP, som er oprettet i henhold til ESAP-forordningen, jf. artikel 18 a, stk. 1, i disclosureforordningen, jf. artikel 17 i omnibusforordningen.

ATP er omfattet af disclosureforordningen som en finansiell markedsdeltager, jf. artikel 16, stk. 1, 2. pkt., jf. artikel 2, nr. 1, litra d, i forordningen. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13.2 i de almindelige bemærkninger.

Finanstilsynet er dog i dag hverken udpeget som indsamlingsorgan for ESAP i ATP-loven eller kompetent myndighed til at påse ATP's overholdelse af ESAP-forordningen.

2.14.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det primære formål med ESAP er at sikre en let og struktureret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed, der gør det muligt for investorer og kunder at træffe velbegrundede investeringsbeslutninger.

Som følge af omnibusforordningen, skal ATP indsende en række oplysninger i henhold til disclosureforordningen til et indsamlingsorgan, med henblik på at gøre dem tilgængelige på ESAP, jf. artikel 18 a, stk. 3, i disclosureforordningen, jf. artikel 17 i omnibusforordningen.

Finanstilsynet er i dag udpeget som indsamlingsorgan i flere sektorspecifikke love på det finansielle område, herunder bl.a. lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, lov om forsikringsvirksomhed, lov om firmapensionskasser m.fl. Finanstilsynet er i disse love også

udpeget som kompetent myndighed til at påse de finansielle virksomheders overholdelse af ESAP-forordningen.

På denne baggrund finder Erhvervsministeriet og Beskæftigelsesministeriet det hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet udpeges som indsamlingsorgan for de oplysninger ATP som finansiell markedsdeltager skal indsende i henhold til disclosureforordningen. Det findes samtidig hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed til at påse ATP's overholdelse af ESAP-forordningen.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at Finanstilsynet bliver udpeget som indsamlingsorgan og som kompetent myndighed til at føre tilsyn med ATP's overholdelse af ESAP-forordningen, for så vidt angår disclosureforordningen, der hører under Finanstilsynets område.

Med lovforslaget gennemføres de ændringer af ATP-loven, der er nødvendige for at sikre anvendelse af ESAP-forordningen og omnibusforordningen i dansk ret og dermed sikre, at de berørte oplysninger bliver indsendt til ESAP og overholder de specifikke krav til format og metadata, jf. lovforslagets § 7, nr. 4.

2.15. Pengeinstitutters behandling af advokaters samle-klientbankkonti

2.15.1. Gældende ret

Det fremgår af retsplejelovens § 127, at Advokatsamfundet udarbejder regler om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler, sikkerhed mod økonomisk ansvar, som kan pådrages under udøvelse af advokatvirksomhed, og meddelelse af alle fornødne regnskabsmæssige og økonomiske oplysninger til Advokatsamfundet samt regler om iværksættelse af de fornødne kontrolforanstaltninger. Reglerne skal godkendes af justitsministeren.

Vedtægt om advokaters pligter med hensyn til betroede midler (klientkontovedtægten) er udstedt i medfør af retsplejelovens § 127. Klientkontovedtægten er sammenskrævet som bilag 2 til bekendtgørelse nr. 2010 af 25. oktober 2021 om godkendelse af ændringer af vedtægt om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler. Klientkontovedtægten beskriver advokaters forpligtelser med hensyn til behandlingen af betroede midler.

Af vedtægtens § 7, stk. 1, fremgår det, at en klientbankkonto oprettes i advokatens eller advokatselskabets navn og er undergivet henholdsvis advokatens eller advokatselskabets rådighed.

Efter stk. 2 betegnes en klientbankkonto, hvor flere klienters penge indestår, "samleklientbankkonto".

Det fremgår af stk. 3, at en advokat eller et advokatselskab kun kan have én samlekliebankkonto i hver valuta, medmindre advokaten eller advokatselskabet til enhver tid kan dokumentere, i hvilket pengeinstitut den enkelte klients midler er indestående.

Endvidere fremgår det af stk. 4, at hvis der kun på en klientbankkonto indestår penge vedrørende en enkelt klient, betegnes kontoen "separat klientbankkonto". En advokat og et advokatselskab kan have én eller flere separate klientbankkonti. Separate klientbankkonti skal have vedtegning om den pågældende klients navn.

Det bemærkes, at midlerne på en klientbankkonto tilhører den enkelte klient. Klienterne er med andre ord de reelle ejere af indeståenderne på kontoen.

Efter vedtægtens § 9, stk. 1, må advokaten og advokatselskabet på en klientbankkonto kun hæve beløb, som 1) udbetales til en klient eller som led i behandling af klientens sag, 2) advokaten eller advokatselskabet har til gode hos en klient i henhold til bogført mellemværende, der berettiger til modregning, eller 3) efter opgørelse og afstemning overstiger advokatens eller advokatselskabets samlede tilsvær.

Det fremgår af stk. 2, at beløb, som hæves i henhold til stk. 1, nr. 1 eller 2, ikke må overstige tilsværet over for klienten.

Af stk. 3 fremgår det, at beløb, som hæves i henhold til stk. 1, nr. 2 eller 3, skal indsættes på advokatens eller advokatselskabets driftskonto i et pengeinstitut.

Endvidere fremgår det af stk. 4, at salærer, selv om de er indtjent, ikke må hæves på klientbankkontoen, uden at salæret samtidig bogføres, og faktura tilstilles klienten.

Som det fremgår ovenfor har en advokat i henhold til klientkontovedtægten i forbindelse med sit virke mulighed for at oprette såvel separate klientbankkonti som en samlekliebankkonto, hvor midler fra flere af advokatens klienter indsættes på én og samme konto.

Hvidvaskloven fastsætter i kapitel 3 en række regler om, hvornår virksomheder og personer omfattet af loven skal gennemføre såkaldte kundekendskabsprocedurer. Forpligtelsen til at foretage kundekendskabsprocedurer skal iagttages fra etableringen af en forretningsforbindelse med en kunde og gennem hele forretningsforbindelsens forløb. Kundekendskabsprocedurer omfatter bl.a., at virksomheden eller personen skal indhente og kontrollere kundens identitet, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 1 og 2. I den forbindelse skal der bl.a. indhentes identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere, jf. nærmere herom umiddelbart nedenfor, og gennemføres rimelige foranstaltninger for at kontrollere den

eller de reelle ejeres identitet, således at virksomheden eller personen med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3.

Reglerne har til formål at sikre, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder og personer har kendskab til deres kunder. Kendskabet til den enkelte kunde skal baseres på en risikovurdering af kunden ud fra oplysninger om bl.a. forretningsforbindelsens formål, omfang og regelmæssighed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3. Virksomheden eller personen skal kunne godtgøre, at kendskabet til kunden er tilstrækkeligt i forhold til risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 4.

Identitetsoplysninger, der skal indhentes efter hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, skal for fysiske personer omfatte navn og cpr-nummer el.lign., og hvis den pågældende ikke har et cpr-nummer el.lign., skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, litra a.

Af bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 1, litra a, i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 99, fremgår det bl.a., at for personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark, kan et alternativ til cpr-nummer f.eks. være et lignende nationalt id-nummer eller, hvis et sådan ikke haves, oplysning om fødselsdato. Såfremt virksomheden eller personen anvender en kundes nationale id-nummer, er det væsentligt, at denne sikrer, at der er tale om et unikt nummer, og at nummeret er varigt eller i hvert fald kundens aktive nationale nummer, idet det i enkelte lande er muligt at få et nyt nationalt id-nummer. Fødselsdato kan alene anvendes i det relativt sjældne tilfælde, hvor der ikke i øvrigt foreligger et unikt nummer.

I relation til advokaters samlekliebankkonti betyder det, at pengeinstitutter skal gennemføre tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering af advokaten, som er pengeinstituttets kunde, og bl.a. kende advokatens forretningsmodel og normale transaktionsmønstre. Pengeinstitutterne er herudover forpligtet til at holde øje med og undersøge mistænkelige transaktioner på alle kontotyper, herunder også samlekliebankkonti, og omgående underrette Hvidvasksekretariatet ved en formodning eller mistanke om, at en transaktion eller midler har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1.

I hvidvaskloven defineres reelle ejere som den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer en kunde, eller den eller de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, jf. hvidvasklovens § 2, nr. 9. I bemærkningerne til bestemmelsen i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende

2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 77, fremgår det bl.a. videre, at ved f.eks. en advokats samlektantbankkonto vil klienten blive betragtet som reel ejer af midlerne på kontoen, da klienten er den fysiske person, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres. Det er i den forbindelse ikke afgørende, hvor stor en del af det samlede indestående klienten repræsenterer på en samlektantbankkonto. Er der flere klienter, bliver de alle betragtet som reelle ejere.

Det betyder, at der skal indhentes identitetsoplysninger på klienterne (den eller de reelle ejere) og gennemføres rimelige foranstaltninger for at kontrollere deres identitet, så pengeinstituttet med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er.

Det fremgår af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13, at hvidvaskloven finder anvendelse på advokater,

a) når de yder bistand ved rådgivning om eller udførelse af transaktioner for deres klienter i forbindelse med

i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder,

ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver,

iii) åbning eller forvaltning af bankkonti eller værdipapirdepoter,

iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder eller

v) oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder, fonde m.v., eller

b) når de på en klients vegne og for dennes regning foretager en finansiell transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom.

Advokater er således ikke omfattet af hvidvaskloven med hele deres virksomhed, men kun i det omfang de udfører de opregnede typer af bistand m.v. Advokaters bistand med f.eks. udførelse af retssager og inkassosager falder således uden for hvidvasklovens område.

Af hvidvasklovens § 26, stk. 1, fremgår det, at virksomheder og personer omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet ved bl.a. mistanke om, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Efter stk. 2 kan medlemmer af Advokatsamfundet i tilfælde af mistanke underrette sekreta-

riatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til Hvidvasksekretariatet.

Dog fremgår det af hvidvasklovens § 27, stk. 1, der gennemfører artikel 14, stk. 4, afsnit 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv), at advokater er undtaget fra pligten i § 26 til at foretage underretning på baggrund af oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en klient, i forbindelse med at advokaten fastslår den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. Dette gælder endvidere sager, der føres i Landsskatteretten, og sager ved en voldgiftsret. Undtagelserne gælder, uanset om oplysningerne modtages før, under eller efter retssagen eller sagen, eller i forbindelse med at den pågældende klients retsstilling fastslås.

Baggrunden for denne undtagelse er, at en advokat er underlagt tavshedspligt vedrørende oplysninger, som er kommet til vedkommendes kundskab under udførelsen af sit hverv.

Det fremgår således af retsplejelovens § 129, at straffelovens §§ 144, 150-152 og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på advokater samt deres autoriserede fuldmægtige, partnere, personale og andre, som i øvrigt beskæftiges i advokatvirksomheden.

Advokater er desuden omfattet af reglerne om vidneudelukkelse som følge af tavshedspligt og må derfor ikke mod dens ønske, som har krav på hemmeligholdelse, afgive forklaring som vidne i en retssag om det, som er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed, jf. retsplejelovens § 170, stk. 1. Retten kan dog efter § 170, stk. 2, pålægge advokater, bortset fra forsvarere i straffesager, at afgive vidneforklaring, når forklaringen anses for at være af afgørende betydning for sagens udfald, og sagens beskaffenhed og dens betydning for vedkommende part eller samfundet findes at berettige til, at forklaring afkræves. Sådan et pålæg kan dog i borgerlige sager ikke udstrækkes til, hvad en advokat har erfaret i en retssag, som har været betroet denne til udførelse, eller hvori dennes råd har været søgt.

Advokaters tavshedspligt gælder både, når en advokat yder bistand m.v., som er omfattet af hvidvaskloven, og når en advokat yder bistand m.v., som ikke er omfattet af hvidvaskloven. Tavshedspligten omfatter således som udgangspunkt f.eks. også oplysning om, at en klient i det hele taget har søgt bistand hos advokaten.

Det er almindeligt antaget, at en advokats klient vil kun-

ne frigøre advokaten fra advokatens tavshedspligt ved at afgive et samtykke. En anmodning om samtykke skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til, at det fremstår klart, hvad der meddeles samtykke til. Anmodningen skal således vedrøre konkrete, identificerbare oplysninger og kan ikke vedrøre oplysninger, som advokaten måtte modtage i fremtiden. Endvidere er advokaten ikke bundet af sin tavshedspligt, hvis der er tale om et tilfælde, der er omfattet af straffelovens § 152 e.

Af straffelovens § 152 e fremgår det således, at bestemmelserne i §§ 152-152 d ikke omfatter tilfælde, hvor den pågældende:

- 1) er forpligtet til at videregive oplysningen eller
- 2) handler i berettiget varetægelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

Lovgivningen indeholder forskellige steder forpligtelser til at videregive oplysninger. Sådanne forpligtelser er undtagelser til tavshedspligten efter straffelovens § 152 e, nr. 1.

En sådan forpligtelse fremgår f.eks. af skatteindberetningslovens § 12. Af bestemmelsens stk. 1 fremgår det, at bl.a. advokater, der modtager eller formidler indskud, hvert år skal indberette til Skatteforvaltningen om størrelsen af ydelser, tilskrevne eller opkrævede renter og andet afkast til de enkelte kontohavere og eventuelle rentenydere i det forudgående år samt størrelsen af det indestående beløb ved udløbet af det forudgående år og de enkelte kontohaveres ejerandel heraf.

Endvidere fremgår det af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1016 af 22. juni 2023 om skatteindberetning m.v., at den, der skal indberettes om, til brug for indberetningen skal oplyse den indberetningspligtige om navn, adresse – ved udenlandsk adresse tillige hjemland – og cpr-nummer.

På baggrund af bestemmelserne i skattelovgivningen har advokater således en indberetningspligt til Skatteforvaltningen, for så vidt angår renter og indestående vedrørende klienter, som har eller har haft indestående på en samle klientbankkonto. Det bemærkes, at indberetningsforpligtelsen i forhold til separate klientbankkonti påhviler pengeinstitutterne.

Reglen i straffelovens § 152 e, nr. 2, hvor den pågældende handler i berettiget varetægelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv, er blevet forholdsvis beskædet beskrevet i trykt retspraksis, navnlig i forhold til advokater.

Når en advokats klient benytter advokatens samle klientbankkonto, kan advokaten således alene stille identifikati-

onsoplysninger m.v. om klienten til rådighed for det pengeinstitut, hvori samle klientbankkontoen føres, hvis advokaten enten har indhentet et samtykke fra klienten, eller forholdet er omfattet af tilfældene i straffelovens § 152 e. Hvis der er tale om en separat klientbankkonto, er pengeinstituttet i besiddelse af klientens navn og cvr-/cpr-nummer, idet separate klientbankkonti oprettes med en vedtegning herom.

Ved § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.) blev der indført en bestemmelse i hvidvasklovens § 38 b, som fra 1. januar 2026 vil forpligte advokater til at indhente og kontrollere identitetsoplysninger på deres klienter, når klienterne har midler stående på en samle klientbankkonto, og stille oplysningerne til rådighed for det pengeinstitut, hvori samle klientbankkontoen føres.

2.15.2. Erhvervsministeriets og Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved lov nr. 712 af 20. juni 2025 blev der som beskrevet under pkt. 2.15.1. indført en bestemmelse i hvidvasklovens § 38 b, som fastsætter regler for advokaters behandling af midler på en samle klientbankkonto med hensyn til indhentelse og kontrol af klienters identitetsoplysninger og videregivelse af oplysningerne til pengeinstitutterne.

Erhvervsministeriet og Justitsministeriet finder dog, at der forinden ikrafttrædelsen af bestemmelsen den 1. januar 2026 bør foretages en ændring af reglerne for, hvem advokaterne nærmere vil skulle indhente identitetsoplysninger på, og hvad identitetsoplysningerne vil skulle omfatte, i de tilfælde, hvor advokaternes klienter er juridiske personer.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at advokater ved behandling af betroede midler på en samle klientbankkonto skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Af bemærkningerne til § 4, nr. 3 (§ 38 b i hvidvaskloven), i forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov

om investeringsforeninger, hvidvaskloven og forskellige andre love (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeholdelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosuresreformen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælleseuropæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.) fremgår det, at udtrykket "reelle ejere" skal forstås i overensstemmelse med definitionen i hvidvasklovens § 2, nr. 9, hvilket i denne sammenhæng er advokatens klienter. Det fremgår videre, at i tilfælde, hvor advokatens klient er en juridisk person, forstås den reelle ejer i overensstemmelse med § 2, nr. 9, litra a-c. Yderligere fremgår det, at de identitetsoplysninger, som advokaten vil skulle indhente på sine klienter, skal omfatte navn og cpr-nummer eller lignende, hvis den pågældende ikke har et cpr-nummer. Har den pågældende ikke et cpr-nummer eller lignende, skal identitetsoplysningerne omfatte fødselsdato, jf. i det hele Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 193 som fremsat, side 336.

På baggrund af et fortolkningsbidrag fra EU-Kommissionen modtaget efter vedtagelsen af lov nr. 712 af 20. juni 2025 er det dog Erhvervsministeriets og Justitsministeriets vurdering, at dette går videre end påkrævet efter hvidvaskloven i øvrigt og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (5. hvidvaskdirektiv), som hvidvaskloven gennemfører, i den situation, hvor advokatens klient er en juridisk person. Ministerierne bemærker, at pengeinstitutterne i henhold til hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, skal have kendskab til den eller de reelle ejere, hvilket indebærer, at der skal indhentes identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere og gennemføres rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet. I relation til en advokats samlekliebankkonto er de reelle ejere advokatens klienter, da klienterne er de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet på samlekliebankkontoen gennemføres. På baggrund af fortolkningsbidraget fra EU-Kommissionen er det ministerierne opfattelse, at kundekendskabskravet i § 11, stk. 1, nr. 3, ikke kan udstrækkes til, at pengeinstitutterne – når advokatens klient er en juridisk person – skal have kendskab til den eller de reelle ejere af den juridiske person. Det vurderes, at det i disse tilfælde er tilstrækkeligt, at pengeinstitutterne kender identiteten på den juridiske person, og at der således kun bør stilles krav

om, at der indhentes identitetsoplysninger på den juridiske person.

Erhvervsministeriet og Justitsministeriet finder derfor af lovtekniske grunde, at § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 bør ophæves og hvidvasklovens § 38 b affattes på ny med uændret ordlyd, så det i bemærkningerne til bestemmelsen kan anføres, at der ved advokatens indhentelse af identitetsoplysninger på klienter, som er juridiske personer, skal indhentes identitetsoplysninger på den juridiske person som f.eks. navn og cvr-nummer.

Erhvervsministeriet og Justitsministeriet lægger ved overvejelserne om at indføre bestemmelsen til grund, at advokatens klienter i et ikke ubetydeligt omfang indsætter midler på samlekliebankkonti. En samlekliebankkonto er den type konto, langt de fleste advokater i dag benytter som indgang for alle betalinger, navnlig i de situationer hvor det vurderes, at det forhold, som indbetalingen vedrører, ikke kan afvente oprettelsen af en separat klientbankkonto.

Erhvervsministeriet og Justitsministeriet noterer sig, at hvidvaskloven, herunder kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer, finder anvendelse på advokater, når advokater yder bistand m.v., der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 13. En advokat forudsættes således i disse tilfælde at have de fornødne identitetsoplysninger m.v. på en klient, når klienten har indestående midler på advokatens samlekliebankkonto.

Som det fremgår af pkt. 2.15.1., falder advokatens bistand med f.eks. udførelse af retssager og inkassosager omvendt uden for hvidvasklovens område, og advokater er derfor ikke i disse tilfælde forpligtet til at gennemføre kundekendskabsprocedurer i relation til deres klienter.

Der vil således være tilfælde, hvor en advokats klient har midler stående på advokatens samlekliebankkonto, men hvor advokaten på den ene side ikke selv er forpligtet til at gennemføre kundekendskabsprocedurer i relation til klienten, fordi advokatens bistand m.v. ikke er omfattet af hvidvaskloven, mens advokatens pengeinstitut på den anden side i medfør af hvidvaskloven er forpligtet til at kende identiteten på den reelle ejer (klienten), som har midler stående på advokatens samlekliebankkonto.

Imidlertid har advokaten – uanset om den bistand m.v., som vedkommende yder, er omfattet af hvidvaskloven eller ej – i medfør af sin tavshedspligt som altovervejende hovedregel alene mulighed for at stille de nødvendige identifikationsoplysninger samt kopi af dokumenter, data eller oplysninger, som advokaten har indhentet til kontrol heraf, til rådighed for sit pengeinstitut, hvis advokaten fra klienten indhenter et samtykke, eller hvis straffelovens § 152 e finder anvendelse.

Både Erhvervsministeriet og Justitsministeriet finder, at det er uhensigtsmæssigt, at en advokat på grund af sin tavshedspligt som udgangspunkt ikke kan stille klientens identifikationsoplysninger samt kopi af dokumenter, data eller oplysninger, som advokaten har indhentet til kontrol heraf, til rådighed for sit pengeinstitut til brug for, at pengeinstituttet anvender oplysningerne i forbindelse med pengeinstituttets gennemførelse af de nødvendige kundekendskabsprocedurer i relation til at fastslå identiteten på den reelle ejer (klienten) af midlerne på advokatens samle klientbankkonto.

Erhvervsministeriet og Justitsministeriet finder videre, at også i de tilfælde, hvor advokatens klient har midler stående på samle klientbankkontoen, men hvor advokaten ikke selv er forpligtet til at foretage kundekendskabsprocedurer af klienten efter hvidvaskloven, bør advokaten på grund af klientforholdet kunne indhente identitetsoplysninger fra sin klient og stille disse til rådighed for sit pengeinstitut til brug for, at pengeinstituttet anvender oplysningerne i forbindelse med pengeinstituttets gennemførelse af de nødvendige kundekendskabsprocedurer i relation til at fastslå identiteten på den reelle ejer (klienten) af midlerne på samle klientbankkontoen. Erhvervsministeriet og Justitsministeriet har ved afvejningen af, hvem der bør indhente de nødvendige oplysninger fra klienten i denne sammenhæng, navnlig lagt vægt på, at advokaten er nærmest til at kende klienten – og at det derfor også bør være advokaten, der skal kontrollere identiteten på klienten ved hjælp af dokumenter, data eller oplysninger – ligesom det også er advokatens ansvar, at advokatens samle klientbankkonto føres efter bestemmelserne i klientkontovedtægten. Det bemærkes, at lovforslaget ikke i øvrigt berører pengeinstitutternes forpligtelser efter hvidvaskloven i forhold til reglerne om reelle ejere, og at de generelle pligter i henhold til hvidvaskloven, herunder bl.a. kravene i kapitel 2 om risikostyring og kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer, fortsat ikke finder anvendelse på de sager, som advokater behandler, der ikke er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Det foreslås på den baggrund at indføre en bestemmelse i hvidvaskloven om advokatens pligt til at indhente oplysninger på den eller de reelle ejere af betroede midler på en samle klientbankkonto.

Forslaget vil samlet set sikre, at en advokat skal indhente identifikationsoplysninger fra en klient og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet ved indhentelse af kontrol dokumenter, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere af midlerne er. Oplysningerne og dokumenterne skal stilles til rådighed for det pengeinstitut, hvori advokatens samle klientbankkonto føres, til brug for, at pengeinstituttet anvender oplysningerne og dokumenterne i forbindelse med pengeinstituttets gennemførelse af de nødvendige kundekendskabsprocedurer i relation til at fastslå identiteten på den reelle ejer (klienten) af midlerne på samle klientbank-

kontoen. Forslaget vil desuden medføre, at oplysningerne og dokumenterne kan stilles til rådighed for pengeinstituttet uden, at advokaten derved bryder sin tavshedspligt.

Forslaget vil vanskeliggøre misbrug, der er forbundet med advokatens samle klientbankkonti, da identiteten på de klienter, der indsætter eller modtager midler på advokatens samle klientbankkonto, bliver kendt for pengeinstituttet, der herefter kan inddrage oplysningerne i pengeinstituttets overvågning af transaktioner på kontoen.

Det foreslås, at der indføres en pligt til, at advokater ved behandling af betroede midler på en samle klientbankkonto skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Udtrykket "reelle ejere" skal forstås i overensstemmelse med hvidvasklovens § 2, nr. 9, hvilket i denne sammenhæng er advokatens klienter.

De oplysninger, der skal indhentes, vil være sammenfaldende med identitetsoplysningerne nævnt i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 1, litra a. Identitetsoplysninger skal således omfatte navn og cpr-nummer el.lign., hvis den pågældende ikke har et cpr-nummer. Har den pågældende ikke et cpr-nummer el.lign. id-nummer, skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato.

I de tilfælde, hvor advokatens klient er en juridisk person, vil de oplysninger, som advokaten skal indhente, være sammenfaldende med identitetsoplysningerne nævnt i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 1, litra b. Identitetsoplysninger skal dermed omfatte navn og cvr-nummer el.lign., hvis den juridiske person ikke har et cvr-nummer.

Det foreslås endvidere, at advokater ved behandling af betroede midler på en samle klientbankkonto skal gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

I de tilfælde, hvor betroede klientmidler bliver indsat på en samle klientbankkonto af en anden end advokatens klient, f.eks. en modpart som opfølgning på et forlig eller en retsafgørelse eller en inkassodebitør som led i afvikling af skyldforhold, er advokatens klient at anse som den reelle ejer af midlerne. Derfor vil advokaten også efter den foreslåede bestemmelse skulle indhente og kontrollere advokatens klientens identitetsoplysninger – og ikke den indbetalende tredjemands identitetsoplysninger – i disse tilfælde.

Desuden foreslås det, at advokater ved behandling af betroede

de midler på en samlekliebankkonto uden ugrundet ophold efter indbetalingen skal stille de indhentede og kontrollerede identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af de forhold, der ligger til grund herfor.

Endelig foreslås det som konsekvens af den foreslåede bestemmelse at ophæve § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13 og § 14, nr. 1 og 3, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Lovforslagets del om ESG-vurderingsforordningen indeholder ændringer, der omhandler oplysninger og personoplysninger, da lovforslaget supplerer ESG-vurderingsforordningen. Finanstilsynet udpeges med lovforslaget som kompetent myndighed til at påse finansielle virksomheders overholdelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i forordningen. Finanstilsynet kan derfor i sit tilsyn eksempelvis komme til at behandle personoplysninger, som modtages uopfordret, der bliver sendt af ATP.

Lovforslagets del om ESAP indeholder ændringer, der omhandler oplysninger og personoplysninger, da de oplysninger, der skal indsendes til ESAP, kan indeholde personoplysninger.

Finanstilsynet indsamler ikke flere oplysninger end, hvad der er nødvendigt af hensyn til formålet, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, og overholder relevante regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Finanstilsynet skal føre tilsyn med nye krav, der foreslås fastsat i lov om kapitalmarkeder som følge af implementering af ændringer til MiFID II. Tilsynet kan føres inden for Finanstilsynets eksisterende ramme, og der er derfor ikke behov for at tilføre yderligere årsværk til Finanstilsynet.

Lovforslaget vil potentielt medføre, at færre udstedelser vil være omfattet af prospektpligt, hvilket kan medføre, at

Finanstilsynet skal gennemgå og godkende færre prospekter. Omfanget af den administrative lettelse for Finanstilsynet vil afhænge direkte af, hvor mange udbud der i fremtiden fritages for prospektpligt på grund af den nye prospektgrænse, hvilket ikke kan anslås på forhånd. En gennemgang af vækstprospekter, der blev godkendt i Danmark i 2021 og 2022, viser, at to prospekter ville have været undtaget fra prospektpligt med den nye grænse på 12 mio. euro, da de øvrige udbud lå over 12 mio. euro.

Lovforslagets del vedrørende styrkelse af Finanstilsynets uafhængighed vil medføre, at Finanstilsynet skal udarbejde en procedure for håndtering af karensperioder. Dette forventes at medføre implementeringsmæssige konsekvenser. De implementeringsmæssige konsekvenser kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

Der indsættes desuden et krav om afgivelse af interesseerklæringer. Det indebærer, at Finanstilsynet skal behandle interesseerklæringer fra Finanstilsynets ansatte i forbindelse med ansættelsen og løbende én gang årligt. Behandlingen forventes at medføre implementeringsmæssige konsekvenser. De implementeringsmæssige konsekvenser kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

For så vidt angår lovforslagets del om ESAP bemærkes, at denne ikke medfører økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige udover det, der allerede er håndteret i forbindelse med lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Lovforslaget efterlever princip nr. 1 og 4 for digitaliseringsklar lovgivning, da lovforslaget generelt bidrager til at præcisere og klargøre ATP's retsstilling på de berørte områder, ligesom lovforslaget er i overensstemmelse med princip nr. 4 om sammenhæng på tværs, da lovforslaget bidrager til at harmonisere regler på tværs af sektoren nationalt såvel som internationalt. Det samme gør sig gældende vedr. kravene fra følgedirektivet til DORA-forordningen der gælder ensartet for hele finanssektoren. Ensretningen er ligeledes i tråd med princip nr. 4 om at skabe sammenhæng på tværs af lovgivningen ved at bruge ensartede begreber.

For så vidt angår princip nr. 2, 3 og 5-7 for digitaliseringsklar lovgivning, vurderes disse ikke at være af relevans for lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets del vedrørende styrkelse af Finanstilsynets uafhængighed vil medføre negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v. Lovforslaget vil medføre, at der mellem arbejdsmarkedets parter skal aftales en passende kompensation for de ansatte, der underlægges karensperioder.

der. Formålet er at kompensere den personkreds, der omfattes af karenperioder, for, at de i en vis periode ikke har mulighed for at blive ansat i enheder, som disse karenrestriktioner finder anvendelse på. Finanstilsynet er afgiftsfianstieret, hvorfor en generel forøgelse af Finanstilsynets driftsomkostninger i form af øgede lønomkostninger som følge af en aftale mellem arbejdsmarkedets parter, jf. det foreslåede § 356 c, stk. 1, vil medføre en øget afgiftsbetaling for virksomheder under Finanstilsynets tilsyn. De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

Lovforslaget indebærer i øvrigt ikke væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes imidlertid at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslaget vil medføre begrænsede administrative lettelser for udstedere, da færre virksomheder vil skulle udarbejde prospekter, når grænsen herfor hæves fra 8 mio. euro til 12 mio. euro.

Lovforslagets del om indførelse af mulighed for strukturer med aktier med flere stemmer for visse finansielle virksomheder forventes at medføre yderst begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da de nye muligheder kun forventes at blive anvendt i begrænset omfang.

Oplysningskravene og underretningspligterne, som foreslås indsat som §§ 11-14 i lov om kapitalmarkeder og på tværs af den finansielle regulering, forventes kun at medføre begrænsede administrative omkostninger for erhvervslivet. Der er i vidt omfang tale om oplysninger, der skal gives i dag, ligesom der vil være tale om oplysninger, som let kan fremskaffes af aktieselskaberne. Bestemmelsen om operatøremes pligt til at identificere aktieselskaber med strukturer med aktier med flere stemmer i det foreslåede § 92 a i lov om kapitalmarkeder forventes ligeledes kun at medføre yderst begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Den kvartalsvise indberetning om det supplerende kapitalkrav for finansielle konglomerater er ikke nyt, men vil skulle tilpasses de nye regler, og vil derfor kun medføre begrænsede yderligere administrative konsekvenser. Lovforslaget vil potentielt medføre en væsentlig lempelse af kapitalkravene for danske konglomerater. Omfanget af lempelsen afhænger af et konglomerats konkrete forhold.

For så vidt angår lovforslagets del om fastsættelse af krav for investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, investeringsforeninger og SIKAV'er

om, at virksomhederne skal have mindst to fysiske personer ansat på fuld tid, som er bosiddende i EU, der fastlægger virksomhedens forretningsadfærd, medfører dette økonomiske og administrative konsekvenser for de virksomheder, som ikke allerede i dag lever til kravene. I dag er der ikke krav om to fuldtidsansatte personer med bopæl i EU. Konsekvenserne vurderes dog på samfunds niveau at være begrænsede for danske virksomheder.

Lovforslagets § 13 om advokaters indhentelse og kontrol af identitetsoplysninger på reelle ejere, der har midler stående på advokatens samlede klientbankkonto, og tilgængeliggørelse for pengeinstituttet af oplysningerne og dokumentationen forventes at medføre begrænsede positive administrative konsekvenser for erhvervslivet sammenholdt med bestemmelsen som indført ved § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, der med lovforslagets § 14 foreslås ophævet.

Lovforslaget vil medføre, at advokater ved behandling af klienters betroede midler på en samlede klientbankkonto, når klienterne er juridiske personer, alene vil skulle indhente identitetsoplysninger på den juridiske person som f.eks. navn og cvr-nummer, hvilket vurderes at være mindre ressourcekrævende at efterleve end kravet om, at der i disse tilfælde skal indhentes identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af den juridiske person.

Lovforslagets øvrige dele forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer til lov om kapitalmarkeder på baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024 om ændring af forordning (EU) 2017/1129, (EU) nr. 596/2014 og (EU) nr. 600/2014 med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksom-

hvervsministeriets område som følge af opgavebortfald) og i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love vedrørende afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver (Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælleseuropæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.).

Til § 13

Til nr. 1 (§ 38 b i hvidvaskloven)

I forhold til § 38 b i hvidvaskloven som affattet ved § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 er bestemmelsen uændret. Da § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 endnu ikke er trådt i kraft, er det for at justere i bemærkningerne til § 38 b nødvendigt at affatte bestemmelsen i sin helhed i dette lovforslags § 13, samtidig med at § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 ophæves, jf. § 14, nr. 1.

Formålet hermed er at ændre på det i bemærkningerne anførte om, hvem advokater ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto vil skulle indhente identitetsoplysninger på, og hvilke oplysninger der vil skulle indhentes og stilles til rådighed for pengeinstitutterne, i de tilfælde, hvor en advokats klient er en juridisk person, således at advokaten i sådanne tilfælde alene skal indhente oplysninger på den juridiske person som f.eks. navn og cpr-nummer.

Om den nærmere baggrund for den foreslåede ændring henvises til lovforslagets pkt. 2.15.2.

Efter gældende ret finder hvidvaskloven anvendelse for advokater, i det omfang advokater udfører de opregnede typer af bistand m.v., der fremgår af lovens § 1, stk. 1, nr. 13. Når en advokat yder bistand i en sag, der er omfattet af hvidvaskloven, er advokaten bl.a. forpligtet til at gennemføre såkaldte kundekendskabsprocedurer efter kapitel 3, hvilket bl.a. indebærer at indhente klientens identitetsoplysninger. Advokater har dog ikke en generel forpligtelse til at indhente identitetsoplysninger om deres klienter.

Det følger videre af hvidvaskloven, at når en advokats klient har midler stående på advokatens samlekliebankkonto,

skal pengeinstituttet indhente identitetsoplysninger på klienten (den eller de reelle ejere) og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere klientens identitet, så pengeinstituttet med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er.

Advokater er imidlertid underlagt tavshedspligt vedrørende oplysninger, som er kommet til deres kundskab under udførelsen af deres hverv, jf. retsplejelovens § 129, jf. straffelovens §§ 152-152 e. Tavshedspligten gælder både, når advokaten yder bistand m.v., som er omfattet af hvidvaskloven, og når advokaten yder bistand m.v., som ikke er omfattet af hvidvaskloven. Tavshedspligten omfatter således f.eks. også oplysning om, at en klient i det hele taget har søgt bistand hos advokaten.

Når en advokats klient har midler stående på advokatens samlekliebankkonto, kan advokaten således alene stille identifikationsoplysninger m.v. om klienten til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen føres, hvis advokaten enten har indhentet et samtykke fra klienten, eller ét af tilfældene omfattet af straffelovens § 152 e er opfyldt.

Med *stk. 1* i den foreslåede bestemmelse foreslås det, at der indføres en bestemmelse om, at advokater ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Udtrykket ”reelle ejere” skal forstås i overensstemmelse med definitionen i hvidvasklovens § 2, nr. 9, hvilket i denne sammenhæng er advokatens klienter.

De oplysninger, der skal indhentes efter den foreslåede bestemmelse, vil være sammenfaldende med identitetsoplysningerne nævnt i § 11, stk. 1, nr. 1, litra a.

Identitetsoplysninger skal således omfatte navn og cpr-nummer el.lign., hvis den pågældende ikke har et cpr-nummer. Har den pågældende ikke et cpr-nummer el.lign., skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato.

For personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark, vil et alternativ til cpr-nummer f.eks. kunne være et lignende nationalt id-nummer eller, hvis det sådan ikke haves, oplysning om fødselsdato, hvilket også bl.a. fremgår af bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 1, litra a, i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 99. Såfremt advokaten vil anvende en klients nationale id-nummer, er det væsentligt, at denne kan sikre, at der er tale om et unikt nummer, og at nummeret er varigt eller i hvert fald klientens aktive nationale nummer, idet det i enkelte lande er muligt at få et nyt

nationalt id-nummer. Fødselsdato vil alene kunne anvendes i det relativt sjældne tilfælde, hvor der ikke i øvrigt foreligger et unikt nummer.

I de tilfælde, hvor advokatens klient er en juridisk person, vil de oplysninger, som advokaten skal indhente efter den foreslåede bestemmelse, være sammenfaldende med identitetsoplysningerne nævnt i § 11, stk. 1, nr. 1, litra b.

Identitetsoplysninger skal dermed omfatte navn og cvr-nummer el.lign., hvis den juridiske person ikke har et cvr-nummer.

For juridiske personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark, kan lignende identifikation være en anden form for identificerbart registreringsnummer, f.eks. TIN-nummer (Tax Identification Number), LEI-kode (Legal Entity Identifier) eller et nationalt unikt registreringsnummer, jf. også bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 1, litra b, i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 99. Som fremgår samme sted, er det for klienter, der ikke har et cvr-nummer, endvidere afgørende, at advokaten har oplysninger om klientens juridiske status.

Den foreslåede bestemmelse berører ikke kravene til advokaters opbevaring og sletning af indhentede identitetsoplysninger m.v. efter hvidvasklovens § 30. En advokat vil således kun være omfattet af bestemmelsen i tilfælde, hvor der ydes bistand m.v. omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at advokater ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto skal gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

De identitetsoplysninger, som skal indhentes om den eller de reelle ejere af midlerne, skal af advokaten kontrolleres ved dokumenter, data eller oplysninger.

Kontrollen kan f.eks. bestå i en undersøgelse af offentligt udstedte legitimationsdokumenter, som f.eks. pas, kørekort, legitimationskort, sundhedskort, dåbs- eller navneattest. Elektroniske identifikationsmidler kan benyttes, herunder eksempelvis relevante tillidstjenester eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder.

I de tilfælde, hvor advokatens klient er en juridisk person,

kan kontrollen bestå af opslag i Det Centrale Virksomhedsregister, udskrifter fra SKAT indeholdende oplysninger om klientens identitet eller et sammenskrevet selskabsresumé fra Erhvervsstyrelsen.

Der må i den konkrete situation ikke være anledning til tvivl om den eller de reelle ejeres identitet.

Der henvises til bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 3, i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 100 f, hvor det bl.a. fremgår, at kravet om gennemførelse af "rimelige foranstaltninger" for at kontrollere en reel ejers identitetsoplysninger eksempelvis vil kunne opfyldes ved, at der indhentes legitimationsdokumenter fra en pålidelig og uafhængig kilde. Begrebet "med sikkerhed ved" skal forstås således, at der ikke må foreligge omstændigheder, som giver anledning til tvivl om, at oplysningerne om den eller de reelle ejere er forkerte.

I de tilfælde, hvor betroede klientmidler bliver indsat på en samlekliebankkonto af en anden end advokatens klient, f.eks. en modpart som opfølgning på et forlig eller en retsafgørelse eller en inkassodebitor som led i afvikling af skyldforhold, vil advokatens klient være at anse som den reelle ejer af midlerne. Derfor vil advokaten også efter den foreslåede bestemmelse skulle indhente og kontrollere advokatens klients identitetsoplysninger – og ikke den indbetalende tredjemands identitetsoplysninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at advokater ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto uden ugrundet ophold efter indbetalingen skal stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger efter *stk. 1* og *2* til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af de forhold, der ligger til grund herfor.

En advokats indhentelse, kontrol og tilgængeliggørelse af identitetsoplysninger og kontroldokumenter vil kunne ske forud for, at klientens midler indsættes på advokatens samlekliebankkonto, f.eks. hvis klienten eller evt. dennes modpart er blevet givet en frist til at indbetale midlerne. En advokat vil således kunne indhente de pågældende oplysninger og dokumenter allerede ved en sags påtagelse, hvis advokaten på baggrund af de indledende drøftelser med klienten eller de øvrige foreliggende oplysninger i sagen vurderer, at der er en mulighed for, at advokatens samlekliebankkonto kan komme i anvendelse i forbindelse med advoka-

tens behandling af sagen. Advokaten bør dog først stille de pågældende identitetsoplysninger og kontrol dokumenter til rådighed for pengeinstituttet inden for en vis tidsmæssig sammenhæng med indbetalingen. En antagelse om, at en klient sandsynligvis på et senere tidspunkt vil modtage midler, som skal indsættes på kontoen, vil ikke være tilstrækkelig til, at et pengeinstitut vil kunne betragte klienten som reel ejer af midler på samle klient bankkontoen. Der vil således skulle være en vis aktualitet i advokatens dokumentation for klienter med midler på kontoen, som advokaten vil skulle stille rådighed for pengeinstituttet. I forbindelse med tilgængeliggørelsen vil advokaten skulle sikre sig, at identitetsoplysninger og kontrol dokumenter, der er indhentet på et tidligere tidspunkt, forsat er aktuelle og gyldige, da klientens identitetsoplysninger, f.eks. navn, vil kunne have ændret sig, og kontrol dokumenter vil kunne være udløbet.

I tilfælde, hvor der løbende indbetales midler tilhørende en klient på samle klient bankkontoen, vil advokaten ikke være forpligtet til at gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere klientens identitet ved hver indbetaling. Advokaten vil dog skulle foretage kontrol i et omfang, der er tilstrækkeligt til at sikre, at identitetsoplysningerne og kontrol dokumenterne forsat er aktuelle og gyldige. Advokaten vil desuden i forbindelse med hver indbetaling til klienten skulle stille identitetsoplysninger og kontrol dokumenter til rådighed for pengeinstituttet.

Der vil kunne være tilfælde, hvor det ikke viser sig muligt for advokaten at stille identitetsoplysningerne og kontrol dokumenterne til rådighed forud for indbetalingen. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis klienten har indbetalt midler til advokatens samle klient bankkonto, uden at advokaten har anmodet herom eller har været bekendt med det. Da formålet med at indhente identitetsoplysninger på klienterne (den eller de reelle ejere) og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere deres identitet imidlertid er at sikre øget gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at hindre hvidvask og finansiering af terrorisme, anses en hurtig tilgængeliggørelse for at være nødvendig. Tilgængeliggørelse vil derfor ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kunne vente flere dage, men skal som udgangspunkt ske samme dag, som midlerne indbetales på kontoen for at sikre aktualitet i pengeinstituttets oversigt over reelle ejere af midler på advokatens samle klient bankkonto.

I situationer, hvor det ikke er muligt for advokaten at stille identitetsoplysninger og kontrol dokumenter til rådighed i umiddelbar tidsmæssig sammenhæng med indbetalingen af midlerne, vil advokaten uden ugrundet ophold skulle give pengeinstituttet skriftlig meddelelse herom med angivelse af de forhold, der ligger til grund herfor. Hermed sikres, at pengeinstituttet i forbindelse med Finanstilsynets tilsyn med pengeinstituttets overholdelse af hvidvaskloven vil kunne godtgøre over for Finanstilsynet, hvorfor oplysningerne om den eller de reelle ejere ikke var til rådighed for pengein-

stituttet i umiddelbar tidsmæssig sammenhæng med indbetalingen af midlerne.

Et pengeinstitut bør være påpasselig med at spærre for enkelte ind- og udbetalinger af midler på en advokats samle klient bankkonto med henvisning til, at advokaten ikke inden for rimelig tid har stillet identitetsoplysninger og kontrol dokumenter m.v. på en eller enkelte klienter, der har midler stående på kontoen, til rådighed for pengeinstituttet. Dette skal dels ses i lyset af de ovenfor nævnte tilfælde, dels at en advokats samle klient bankkonto bl.a. anvendes til indbetaling af retsafgifter, og at det hænder, at retssager skal anlægges med meget kort varsel, eksempelvis samme dag som advokaten modtager henvendelsen fra klienten, f.eks. i sager angående midlertidige afgørelser om forbud og påbud, jf. retsplejelovens kapitel 40, eller ved advokatskift i ankesager. Spærring for enkelte ind- og udbetalinger af midler kan dog være nødvendig af hensyn til pengeinstituttets overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Hvis advokaten flere gange ikke stiller identitetsoplysninger og kontrol dokumenter til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, eller i en konkret sag ikke stiller sådanne oplysninger til rådighed inden for rimelig tid, selv om der ikke er en egentlig hindring herfor, bør pengeinstituttet nærmere overveje, hvilken reaktion pengeinstituttet skal iværksætte over for advokaten, herunder om samle klient bankkontoen skal opsiges eller afvikles i henhold til hvidvasklovens § 14, stk. 5, og § 15.

I den forbindelse må pengeinstituttet ikke gennemføre yderligere transaktioner.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

Til nr. 1 og 3 (Lov nr. 712 af 20. juni 2025)

Den foreslåede ophævelse af § 4, nr. 3, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love er en konsekvens af lovforslagets § 13.

Der henvises til pkt. 2.15. i de almindelige bemærkninger, lovforslagets § 13 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2 (Lov nr. 712 af 20. juni 2025)

Det følger af § 6, nr. 1, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere